

PORTRÄTT

Hon talar om kvalitetstid och tider som varit avgörande för hennes livsresa: – Jag vet vad det innebär att knappt orka röra i en grötkastrull och jag vet också hur det är att möta Gud. I dag är relationen till Jesus det viktigaste för Vivan Suokas.

Jag har läst hela livet och mitt "lilla" bibliotek finns i sovrummet. Som ung blev det kärleksnoveller, äventyrsböcker, sedan kom klassiska romaner, facklitteratur och historia. De senaste två åren har andlig litteratur haft hög prioritet.

"Andliga rötter" av Ulf Ekman, Augustinus brev och missionsböcker finns i sovrummet, i det som hon kallar för "lilla" biblioteket.

Vivan och Gud möttes på vägen

VIVAN OCH CARL-VILHELM SUOKAS hem är en pärla. Uppe på en kulle med utsikt över Paipis mjuka åkrar och ängar ligger den vackra tegelvillan som Carl-Vilhelm byggt med omsorg och skicklighet. Denna plats har varit den fasta punkten i livet, dit de kunnat återvända efter att familjen vid flera tillfällen bott utomlands.

Inte utan problem

Vivan har levt ett intressant och rikt liv men också mött problem och motgångar.

– Jag vet vad det innebär att knappt orka röra om i en grötkastrull. Jag led av depression och utbrändhet under flera år. Hela kroppen sade till sist ifrån och jag var sjukskriven i över tre år.

Vägen tillbaka tog tid men i dag är Vivan helt återställd. Faktorer som hjälpte var vila och att gå på terapi och samtal. Stödet från familjen, läkare och goda vänner betydde också mycket. Hon tar också fram andra faktorer som hjälpte henne att komma igen. Att återvinna självkänslan var viktigt.

– I dag är jag mig själv, jag kan ta ställning och säga ifrån och jag står för varje ord jag säger. Det handlar om mod att ibland "lägga korten på bordet" när ingen annan vågar göra det. Jag viker inte undan det som är svårt. Jag har märkt att om jag gör det slår det ändå tillbaka mot mig själv senare.

– Jag är inte märkvärdig och bättre än andra men jag är inte heller sämre, säger Vivan.

Vivan Suokas

BOR I norra Paipis i Sibbo

FAMILJ Carl-Vilhelm, tre barn och fem barnbarn

YRKE Merkonom och närvårdare

ÄLSKAR Att läsa (specialintresse Finlands historia ända från istiden) och att lösa korsord (bra terapi)

HOBBY Trädgården, vävning

ARBETSPLATS Äldrevården i Sibbo

BOTT I Turkiet, Colombia, Polen

JULTRADITIONER Julgran. På julafton sitter alla på sina givna platser. Julevangeliet läses på finska och svenska. Bara en får öppna julpaket åt gången. Alla måste få se varandras julklappar. Sedan är det kaffe.

”Jag har hela livet lyssnat på morgonandakter och gått i kyrkan. Jag har hört om Jesus men hjärna och hjärta har inte kopplat ihop.”

Yrkesval

Vivan har gett många år till hemmet och barnen men när barnen ”flög ut” började hon fundera på vad hon skulle göra. Vivan är merkonom men var närmare 40 då hon sökte jobb och det fanns alltid yngre som gick före i kön av sökande.

– Jag tänkte igenom vilka resurser och möjligheter jag hade. Och det blev så att jag drogs till närvårdaryrket. Men jag hade ingen erfarenhet av vårdjobb, så jag ville först testa om det var något för mig. Jag tog kontakt med ett ålderdomshem och frågade om jag fick komma och jobba gratis några veckor och det fick jag. Efter två års arbete gick jag en intensivutbildning och blev närvårdare. Och på den vägen är jag, säger Vivan och ler.

Livstid och kvalitetstid

Vi har alla en tid här på jorden som handlar om livet mellan vaggan och graven. Men så finns också den tid som man använder och den tid då någons händer.

– Det här har jag funderat mycket över de senaste veckorna, säger Vivan, och avslöjar därmed den reflekterande sidan av sin personlighet. Jag tänker mycket på hur jag använder mitt liv och vilka värderingar jag har. Jag tror att det är viktigt att tänka på det. Tiden är begränsad och i min släkt, bland vänner och arbetskolleger ser jag hur människor rycks bort. Egentligen har vi ju bara det andetag vi har i våra lungor.

– I den bönecellgrupp jag är med i har vi diskuterat hur man ska prioritera och göra val så att man inte behöver ångra sig utan kan känna sig nöjd.

Mötte Guds kärlek

– Jag började söka allt mer och mer då jag blev äldre. Jag insåg att den materiella och världsliga sidan av livet inte håller. Jag har alltid förstått att det finns en skapare bakom allt, haft kristna vär-

Vivan och Carl-Vilhelm Suokas har sitt vackra hem beläget i norra Paipis i Sibbo men Carl-Vilhems yrke som tekniker och projektledare har tagit dem till många delar av världen. De har vidgat sina vyer genom många resor utomlands och även varit bosatta i Turkiet, Polen och Colombia.

deringar och respekt för Gud, men jag har inte haft någon relation till honom. Och det är nog relationen som är det viktiga, säger Vivan.

– Min första verkliga upplevelse av Gud hade jag på en pilgrimsvandring i Sverige år 2006. Det var en otrolig känsla som kom över mig helt plötsligt. Det var bara Gud och jag, som i en bubbla. Det var en sådan närhet att jag formligen tappade andan, och jag förstod att jag var omsluten av Gud och hans kärlek. På följande vandring följande år upplevde jag samma sak. Och nu senare kan jag förstå att det var Gud som sökte mig och gav sig till känna. Jag har som sagt vetat att han finns men genom de här upplevelsorna kallade han mig.

Alphakurs

Nästa skede på Vivans andliga resa inleddes då hon på sitt arbetsrum såg en broschyr om en Alphakurs som skulle

hållas i Betanieförsamlingen.

– Jag funderade på vad det var för något och sista dagen innan anmälningstiden tog slut anmälde jag mig.

– Den här kursen lade en helt ny grund för min tro. Det var här jag förstod vad frälsningen och tron på Jesus handlar om och det var också under kursen som jag fick den här relationen till Jesus.

– Jag har hela livet lyssnat på morgonandakter och gått i kyrkan. Jag har hört om Jesus men hjärna och hjärta har inte kopplat ihop. Nu, på kursen, förstod jag vad Jesu försoning och andens liv är för något. Det var som en aha-upplevelse: Tänk att jag får mina synder förlåtna genom en människas offer. Det är helt otroligt!, utbrister Vivan.

Inte rädd för döden

När Vivan beskriver sin relation till Gud säger hon så här: Det här med treenigheten har klarnat för mig. Nu vet jag att

– Du duger som du är och dina böner duger, säger Vivan, som på senare tid förstått vad Jesus egentligen gjorde på korset.

”Jag duger”

Många människor tycker att de inte är tillräckligt bra i Guds ögon. Det här har Vivan också brottats med.

– Om jag säger att jag lever ett alltigenom rättfärdigt liv så ljuger jag. Och det här bad jag en gång om hjälp med av Gud, jag vill ju leva rättfärdigt. Det svar jag fick var att ”men det gör du redan”! Samtidigt insåg jag att det inte handlar om min styrka utan om att inse sin svaghet och att inse att det är genom Jesu försoning jag förklaras rättfärdig, varje stund. I Romarbrevet 8:1 står det att ”Så finns det nu ingen fördömelse för dem som är i Kristus Jesus”. Trots mina misslyckanden som jag fortsätter att göra blir det ingen fällande dom därför att jag är försonad genom Jesus på korset. När jag ser att det här gör mig stark har jag också lärt mig att se vad som för mig närmare Jesus och vad som för mig bort.

Håller tankarna i styr

Genom den helige Ande kan Vivan i dag skilja mellan det goda och det onda.

– Det handlar om att veta vad som är mina och Guds tankar och vad den Onde sätter dit. När jag förstod att skilja på de tankarna blev det lättare att hålla fel tankar borta, säger Vivan.

– Den Onde tål inte Jesus namn. När jag ber att ”nu Jesus måste du hjälpa mig med de här destruktiva tankarna” så försvinner de! Det är en enorm befrielse att kunna skilja på ont och gott och att kunna stå emot det negativa!

Tar tillfällena

Till sist återkommer Vivan till det här med tiden och vad vi gör med den.

– Mitt yttersta mål är att få leva ett evigt liv med Gud. Men till mina delmål hör att kunna få leda någon annan till Kristus och få föra Kristus in i någon annans liv. Jag stressar inte men om det inte blir i dag så blir det kanske i morgon eller kanske det blir när den här artikeln blir läst om tio eller tjugo år. Jag vill ta vara på tillfällena som kommer.

Ja, just så tänker Vivan. ■

Edward Holmberg
ed@korsetsbudskap.nu

En befriande sommar

Sommaren 2008 tog Vivan tjänstledigt. Tiden ägnade hon åt en yttre och inre städning.

– Vi har på vår backe haft ett oskött område som varit som en enda stor kompost med ett gammalt igengrott växthus, vanskötta buskar, döda träd, nässlor och ogräs. Nu tog jag spade och skottkärra och började lite åt gången att rensa upp. Till sist lät jag harven gå över alltihop. Sedan hämtade jag mylla och började sköta buskarna och plantera nytt. Jag sådde, rensade och byggde ett litet lider, berättar Vivan.

– Parallellt med den här yttre processen var det som att jag rensade upp inom mig. Allt skrot tömdes och jag fick plantera något nytt också inombords.

Området som förr var en stor kompost har nu gräsmatta och fina planteringar och det är också så här Vivan upplever att hon har det inombords.

– Jag har aldrig mått så bra som jag gör nu, säger hon när vi står och tittar på hennes fina trädgårdsland.

Jesus är uppenbarelsen av Gud och den helige Ande hjälper mig att se det. Det är den här uppenbarelsen som gör att jag kan pusta ut. Jag behöver inte söka längre, säger Vivan.

Det var genast efter Alphahelgen, en helg där kursdeltagarna får undervisning om vem den helige Ande är, som

Vivan märkte att hon inte mera var rädd för döden.

– Jag tror att det skedde därför att jag under den helgen gjorde ett personligt ställningstagande till Jesus. Jag överlät mitt liv åt honom. Då försvann rädslan och jag fick ett hopp för evigheten.